

Р Е Ш Е Н И Е

№ 132

гр. Перник, 17.08.2011г.

Административен съд Перник, в открито съдебно заседание проведено на двадесет и първи юли през две хиляди и единадесета година в състав:

СЪДИЯ: Емилия Иванова

при участието на секретаря А.М., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 231 по описа за 2011 г., на Административен съд - Перник, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на **Б.Г.М.,***** срещу заповед № СП-5209 от 14.04.2011 г. на Директора на дирекция "Социално подпомагане" гр.Перник, с която е прекратено изплащането на месечната помощ за двете ѝ непълнолетни деца- Г.В.Л. и С.С.П.

Жалбоподателката счита, че заповедта противоречи на материалния закон и е издадена при съществени нарушения на процесуалните правила. По подробно изложени съображения моли съдът да отмени обжалвания акт като незаконосъобразен.

Ответникът по жалбата-Директорът на Дирекция "Социално подпомагане" гр.Перник, чрез процесуалния си представител изразява становище, че жалбата е неоснователна и моли съдът да я остави без уважение. Поддържа твърдения, че административният орган е съобразил своите действия с приложимия закон и е издал атакувания административен акт при спазване на административно производствените правила.

Административен съд - Перник, след преценка на събраните по делото доказателства, приема от фактическа страна следното:

С молба - декларация по образец, жалбоподателята е поискала отпускане на месечни помощи по чл. 2, ал.1, т. 6 от Закона за семейни помощи за дете /ЗСПД/ за отглеждане на Г.В.Л., Д.С.П. и С.С.П. Въз основа на подадената молба декларация и приложените към нея доказателства със заповед № СП-5209/29.11.2010 г.на Директора Дирекция СП, са отпуснати месечни помощи за трите деца общо в размер на 140 лв.

След като едно от децата – Д.С.П., е настанено за отглеждане в семейството на баба му и дядо му, е отпаднало основанието месечните помощи за отглеждането му да се изплащат на майката. По тази причина със заповед № СП-5209/07.03.2011 г. на Директора на СП Перник е изменен размерът на получаваните месечни помощи за деца. Сумата, която е следвало да се изплаща на жалбоподателята е в размер на 105 лв., за децата Г.В.Л. и С.С.П..

С писмо изх.№ 0402/0006 от 22.03.2011 г., социалните работници са поискали

информация от Областна Дирекция на МВР гр.Перник относно “установъчните данни” за жалбоподателката и децата Г.В.Л. и С.С.П.. Посочен е и период, за който се искат данните от 01.11.2009 г. до 28.03.2011 г.

От постъпилата информация е видно, че жалбоподателката е напускала пределите на РБ на 26.12.2010 г.; 26.08.2010 г.; 23.07.2010 г. и 18.03.2010 г. Не са постъпили данни относно това кога същата се е връщала в страната. Само по отношение на детето Г.В.Л. е отбелязано напускане на страната на 26.08.2010 г. и на 23.07.2010 г., на същите дати е отбелязано и влизане в пределите на Република България.

Въз основа на тази информация, със заповед № СП-5209 от 14.04.2011 г. на Директора на ДСП - Перник, е прекратено предоставянето на месечната помощ за децата Г.В.Л. и С.С.П.. Посоченото правно основание за това действие е чл.7, ал.1 и 8 от ЗСПД и чл.6 от ППЗСПД. В мотивите на заповедта е посочено, че “не е спазено изискването по чл.5а от ППЗСПД – “г-жа М. живее в чужбина”.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима, а по същество основателна.

Съгласно разпоредбата на чл. 146 от АПК , проверката на законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт обхваща установяване компетентността на издалия го орган, спазена ли е изискваната от закона форма, спазени ли са материалните и процесуалните разпоредби при издаването му, както и дали е съобразен с целта на закона. Съдът е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на ИАА на така посочените основания, като не се ограничава само с основанията, посочени от оспорващия.

Обжалваният акт е издаден от компетентен орган, в предписаната от закона форма, но при съществени нарушения на процесуалните правила и при противоречие с материалния закон.

Според разпоредбата на чл.59, ал.2, т.4 от АПК, административният акт трябва да съдържа правните и фактически основания послужили за издаването му. В заповед № СП-5209/14.04.2011 г. на Директора на ДСП-Перник има посочени правни основания – чл.7, ал.1 и 8 от ЗСПД и чл.6 от ППЗСПД, а фактическата обстановка към която са приложени тези правни норми е описана лаконично: “г-жа М. живее в чужбина”.

Според разпоредбата на чл.59, ал.2, т.4 от АПК административният акт трябва да съдържа правните и фактически основания за издаването му, т.е. да бъде мотивиран. Това изискване не означава формално да бъдат изброени правните норми, а между посочената правна норма и описаното фактическо положение да няма противоречие, да са посочени в единство и като такива да представляват мотивите на административния акт. Тъй като всяко друго мотивиране на акта се приравнява на липса на мотиви и е основание за отмяна. В конкретния случай административният орган се е задоволил само да констатира „не е спазено изискването на чл.5а от ППЗСПД”. Не е ясно от съдържанието на заповедта обаче кое обстоятелство се е променило, за да е налице нарушение на правната норма. И още дали промяната касае децата или тяхната майка и настойник.

В конкретния случай административният орган е приел, че е налице основание за прекратяване на месечните помощи за двете деца, поради нарушение на чл.5а от ППЗСПД. Текстът на цитираната правна норма въвежда изискването всяка промяна в обстоятелствата, при които е отпусната месечна помощ по чл. 7 и 8 от ЗСПД, с изключение на измененията в доходите на семейството да се декларира писмено от лицата в 7-дневен

срок от настъпването, ѝ пред съответната дирекция "Социално подпомагане".

Съгласно чл. 19 от ППЗСПД месечните помощи за деца до завършване на средно образование се отпускат от началото на месеца, през който е подадена молба-декларацията с необходимите документи и са налице условията по чл. 7 ЗСПД, а те са: да не е настанено за отглеждане на пълна държавна издръжка в специализирана институция за деца; редовно да посещава училище, освен ако това е невъзможно поради здравословното му състояние и да живее постоянно в страната. При промяна на някое от тези обстоятелства административният орган разполага с възможност да издаде заповед за промяна или прекратяване на помощта.

От събраните по делото писмени доказателства е видно, че нито едно от тези обстоятелства не се е променило по отношение на малолетните деца на жалбоподателката. Приложената справка от ОД на МВР гр.Перник също не може да обоснове извод, че децата не живеят на територията на Република България. За С.П. липсват данни да е напускала страната, а по отношение на Г.Л. е видно, че два пъти е излизала извън пределите на РБ, но още същият ден е отчетено и връщане в държавата. Ето защо не може да се приеме, че децата живеят в чужбина, а още по малко това да бъде основание за прекратяване изплащането на отпуснатите им помощи.

В съдебно заседание процесуалният представител на ответника твърди, че прекратяването е само по отношение на едното дете – Г.Л. За С.П. не е налице прекратяване, тъй като ѝ е отпусната помощ на друго законово основание. Тези твърдения не се подкрепят от писмените доказателства по делото приложени от администрацията.

На първо място в заповедта са посочени имената на двете деца и срещу тях в графа "размер на помощта" е вписано "нула". На второ място нарушението на чл.5а от ППЗСПД е мотив за прекратяване изплащането на месечните помощи по отношение на двете деца, без да е направено каквото и да било уточнение. В този смисъл е налице нарушение на изискването на чл.35 от АПК, според което преди да се произнесе административният орган е длъжен да изясни всички факти и обстоятелства от значение за случая. Това не е направено и този пропуск при издаването на административният акт не може да бъде саниран едва в хода на съдебната проверка, с твърдението, че той касае само едно от лицата изрично посочени в него.

Дори да приемем, че "Г-жа М. живее в чужбина", макар да липсват доказателства за това по делото, то този факт е не относим към правото на децата ѝ да получават месечни помощи по реда на ЗСПД. От доказателствата по делото се налага извод, че и двете деца живеят постоянно в страната. Не е установено от административният орган децата да са напуснали пределите на РБ за повече от 183 дни за период 12 месеца преди издаването на заповедта, поради което не е налице основание да бъде прекратено изплащането на месечни помощи.

Съдът извършва контрол за законосъобразност на акта в рамките на посочените фактически и правни основания, като проверява дали те действително са се осъществили и следват ли от тях разпоредените в правната норма последици. Когато към издадения административен акт липсват мотиви, това обстоятелство препятства контрола относно неговата законосъобразност и винаги е съществено нарушение на процесуалните правила, което е основание за отмяна.

Ето защо, решаващият състав се приема, че заповедта на Директора на ДСП-Перник е постановена при липса на мотиви и при допуснато нарушение на административно

производствените правила, което е основание за отмяната ѝ.

В настоящото производство не са направени искания за присъждане на разноси, поради което и не се дължи произнасяне в този смисъл.

Водим от гореизложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед №СП-5209/14.04.2011 г. на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" – гр.Перник, с която на Б.Г.М. е прекратено изплащането на месечни помощи за деца.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: